

глобалізації світового господарства, повноцінна участь у якому необхідна нашій країні, інтерес до проблем економічної безпеки в Україні значно збільшується. Вся складність полягає у вимушенному адаптуванні нашої держави до умов які диктую розвиток процесів глобалізації за «західноцентричною» моделлю

Проблема забезпечення економічної безпеки України ускладнена поєднанням значних проблем у самій країні, що пов'язані із складнощами закінчення перехідного періоду економіки країни, із зовнішніми проблемами що є не меншими, пов'язаними із протиріччями процесу глобалізації, на фоні зростаючої загрози з боку терористів. Визначення загроз економічній безпеці та напрям їх руху а також виявлення та обґрунтування шляхів їх ліквідації є головним завданням та майбутньою базою для розвитку економічних досліджень по всім важливим напрямкам. До загального питання безпеки в економічній сфері входить і обговорення питань та проблем що входять до аграрної політики, управління розвитком регіонів, формування фінансової та інвестиційної стратегії підприємства.

Необхідність подальшого розвитку проблеми економічної безпеки обумовлена також необхідним переходом до більш детального, кількісного вивчення всіх критеріїв та складових економічної безпеки від загальних досліджень. Це дозволить проводити оцінку реальних масштабів загроз та небезпек, слідкуючи за кожним етапом розвитку підприємства із урахуванням особливостей його функціонування.

Висновки дослідження й перспективи подальшого розвитку в даному напрямку. Економічна безпека підприємництва грає значну роль у зміщені безпеки національної економіки загалом та є передумовою та міжним фундаментом її стабільного розвитку. Усвідомлення місця економічної безпеки у системі життєдіяльності та функціонування України на міжнародній арені змушує більш ґрунтовно підійти до обґрунтування змісту цієї економічної категорії.

Список літератури:

1. Васильців Т.Г. Економічна безпека підприємництва України: стратегія та механізми зміщення: Монографія. – Львів: Арал, 2008. – 384с.

К.е.н., доц. Ковтуненко К.В., Короткова А.О.

ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ РОЗРАХУНКІВ З ПОКУПЦЯМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Одеський національний політехнічний університет, Одеса

У процесі своєї діяльності кожне підприємство вступає у господарські відносини із постачальниками, працівниками, покупцями та іншими юридичними і фізичними особами.

Чітка організація розрахунків між покупцями і постачальниками надає безпосередній вплив на прискорення оборотності оборотних коштів і своєчасне надходження грошових коштів.

Організація обліку розрахунків з покупцями та замовниками повинна забезпечити:

- своєчасну перевірку розрахунків з покупцями та замовниками;
- попередження прострочки дебіторської заборгованості.

Розрахунки з покупцями здійснюються як у готівковій формі (через касу організації - розрахунки за продукцією, що відвантажується), так і в безготівковій формі:

як оплата по виставленому рахунку через банк (авансові платежі), або оплата за раніше відвантажену продукцію (у разі відстрочення платежу). Покупці у деяких випадках в рахунок оплати заборгованості надають векселі третіх осіб (банківські). У випадках, передбачених відповідними договорами, виробляються взаємозаліки за поставлені товари. У практиці роботи підприємства також було кілька випадків розрахунків за договорами поступки права вимоги [1].

З метою покращення розрахункової системи обліку і скорочення дебіторської і кредиторської заборгованості доцільно провести деякі зміни, які б сприяли удосконаленню обліку розрахунків[2]:

– по-перше, необхідно стежити за співвідношеннями дебіторської і кредиторської заборгованості: значне переважання дебіторської заборгованості створює загрозу фінансовій стійкості підприємства і робить необхідним залучення додаткових засобів; перевищення кредиторської заборгованості над дебіторською може привести до неплатоспроможності підприємства;

– по-друге, краще та якісніше проводити аналіз складу і структури дебіторської і кредиторської заборгованості за конкретними постачальниками і покупцями, а також щодо термінів утворення заборгованості або термінів їх можливого погашення, що дозволить своєчасно виявляти прострочену заборгованість і вживати заходів щодо її стягнення. Дані про терміни виникнення (погашення) заборгованості мають бути регулярними і оперативними, їх доцільно акумулювати в окремому документі, наприклад: реєстр старіння рахунків дебіторів, кредиторів. Складати такий реєстр можна у вигляді матриці, по рядках вказуються суб'екти заборгованості, по стовпцях вказуються суб'екти заборгованості, по стовпцях - строки утворення. Реєстр може оперативно виявляти тих боржників, успішна робота з якими може принести найбільший результат для підприємства, а також тих з якими повинні встановлюватися особливі відносини;

– по-третє, також можна організувати на підприємстві систему аналітичного обліку дебіторської заборгованості не тільки по термінах, але і за розмірами, місцезнаходженням юридичних осіб, фізичних осіб і пропонованих умов оплати;

– по-четверте, контролювати оборотність дебіторської та кредиторської заборгованості, а також стан розрахунків щодо простроченої заборгованості, так як в умовах інфляції будь-яка відстрочка платежу призводить до того, що підприємство реально отримує лише частину вартості поставленої продукції, тому бажано розширити систему авансових платежів;

– на п'ятому етапі було б доцільно на високому рівні організувати роботу з договорами, в картці клієнта відрізняти працює він під реалізацією або за системою передоплати [2].

Використання таких нововведень стало б вагомою зміною обліку розрахунків з постачальниками та з кожним підприємством окремо на кінець звітного періоду. Таким чином, вищевикладені пропозиції будуть сприяти удосконаленню організації розрахунків та їх обліку, зниження дебіторської заборгованості і зміцнення фінансового стану підприємства.

Список літератури:

1. Фінанси підприємств - Поддерьогін А.М. Режим доступу. - <http://studentbooks.com.ua/content/view/506/54/14/>
2. Горицька Н.Г. Новий бухгалтерський облік. — К.: ООО Редакція газети “Бухгалтерія. Податки. Бізнес”, 2002. — 256 с.